

ikke paa Standsning —, uden at man derfor kaster Muligheden for det legitime bort, skal jeg i det Udvalg, der er bebudet, være med til at arbejde paa.

Men jeg maa dog ligesom den ærede næstsidste Taler (N. P. Jensen) gøre opmærksom paa, at § 1 netop synder mod dette, jeg begyndte med at fremsætte som Formaalet, Afgørelse efter det enkelte Tilfælde. § 1's Formaal er, efter hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Birck) sagde, at hindre, at Medlemmer af en Bestyrelse, et Repræsentantskab og en Direktion benytter en Forhaandsviden til at skabe sig en mere eller mindre uretmæssig Gevinst, og det er vi alle enige om. Men det lyder § 1 ikke paa. Den lyder i al Almindelighed paa et Forbud imod, at disse overhovedet sælger Kuponer løst, men rent bortset fra, at nogle af saadanne Salg kan være fuldstændig legitime, gaa ud paa et aldeles berettiget Formaal, under et Skifte, under en vanskelig pekuniær Situation, saa er det, som skal gøres, i Virkeligheden det, at det bliver Aktieselskabernes Love eller Aktieselskabernes Ledelse, som paa Forhaand afskærer deres ansatte fra at benytte deres Forhaandsviden.

Paa samme Maade med Hensyn til § 2: al Leveringshandel i Kuponer er ugyldig fra denne Lovs Ikrafttrædelsesdato. Samtidig med, at man forbereder sig paa en Børsordning, hvor Terminforretningerne ikke blot legaliseres, men organiseres — efter § 9 i den Børslov, som i Øjeblikket ligger i Landstinget, organiseres Terminshandelen —, at erklære en Art af Terminshandel for overhovedet ugyldig, er at kaste Barnet bort med Badevandet. Det, som jeg bedst kan forstaa, at man kan give en almindelig Regel om — om end jeg ogsaa der er betænkelig —, er, at der ikke paa Børsen maa omsættes Kuponer, før Udbyttet er deklareret, hvad der er Indholdet af § 3. Det er en Børsordensregel, og en Børsordensregel ledsaget af en Straffebestemmelse har selv i vidt Omfang en overmaade berettiget Plads i Børsens Ordning.

Det vilde altsaa ikke være noget, jeg kunde staa ved, ifald jeg ved denne første Behandling sagde, at det foreliggende Lovforslag efter min Mening var et godt Grundlag for en Forhandling. Jeg finder, at det er et mislykket Grundlag. Men den Forhandling, som det vil kunne give Anledning til, naar det bliver behandlet i et Udvalg, vil efter min Mening kunne blive en gavnlig Forhandling. For saa vidt kan man godt være Forslagsstillerne taknemmelig for, at de har forelagt det, som det kan

give Stødet til en frugtbar og forstandig Behandling af dette enkelte begrænsede Omraade, dog særlig, naar det bliver set i Forbindelse med hele Fondsbørsspørgsmaalet, som jo Folketinget, hvis der bliver tilstrækkelig Arbejdsro, i en ikke fjern Fremtid vil faa Lejlighed til at behandle.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Birck): Det ærede Medlem, der nu gik ned af Talerstolen, minder mig om den meget omtvistelige Baronet i Bernard Shaws „Fru Warrens Forretning“, som i Realiteten ikke gør pæne Ting, men altid ender med at sige: Iøvrigt er mine Anskuelser de smukkeste og nydeligste. Saaledes stod det ærede Medlem ogsaa her fuld af de nydeligste Anskuelser, som sikkert kan give ham et smukt Eftermæle, og dog i Virkeligheden fuld af absolut Uvillie mod at gøre noget paa dette Omraade.

Det ærede Medlem ligner i saa Henseende den højtærede Handelsminister. Den ærede Handelsminister staar først frem og siger til mig: Ja, det er meget godt, at der skal lovgives paa Kuponomraadet, men hvorfor rører du ikke ved selve Aktierne? jeg kan ikke nøjes med det mindre, jeg maa have det mere; skal man forbyde Differencehandel i Kuponer, altsaa Handel paa Løfte om at levere Kuponer, som ikke eksisterer, saa skal man ogsaa forbyde den i Aktier. Nu skal jeg gaa ind paa den højtærede Ministers Tanke og sige, at jeg har virkelig tænkt over, om Differencehandelen i Aktier er nødvendig nationaløkonomisk set. Jeg mener, den er ganske nødvendig med Hensyn til Varer, fordi Differencehandel, Terminshandel, er i den Henseende en Art Assuranceforretning, som er nødvendig i de fleste store Forretninger, naar man vil drive Købmandsskab. Men for Differencehandel i Aktier er der efter min Mening ingen nationaløkonomisk Grund. Der er ingen Interesse i, at nogle vil købe Aktier, som de ikke ønsker leveret, eller sælge Aktier, de ikke har, og hvis der kunde findes en Vej — jeg har prøvet paa at finde en — til at forbyde eller hindre saadan Handel ved en Bestemmelse om, at Staten ikke hjælper til dens Gennemførelse, vilde jeg gerne gaa med dertil. Den højtærede Minister har ganske vist, som det ærede Medlem, der nu satte sig, sagde, selv foreslaaet Oprettelsen af en Likvidationskasse for Differencehandel i Aktier. Derfor synes det mig et noget — jeg skal ikke bruge et uparlamentarisk Udtryk for ikke at blive kaldt til Orden af den højtærede Formand, men jeg vilde have brugt det ethvert